

عنوان مقاله:

تبیین نقش هوشمندسازی شهری در تحقق حکم روایی بهینه؛ مورد شهر تهران

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی شهرسازی، معماری، عمران و محیط زیست (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

احمد آریا منش - کارشناس ارشد شهرسازی برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

یکی از اصلی ترین موانع فراروی مدیریت شهری به خصوص در کلان شهرها، چندپارگی مدیریت شهری در عرصه سیاست گذاری، تصمیم سازی، برنامه ریزی، هدایت و نظارت است. مساله ای که امروزه بیشتر در حوزه مددیریت شهری کشورهای در حال توسعه، از جمله ایران به چشم میخورد، تعدد مراجع و نهادهای مختلف مسیول با تاثیرپذیری از قوانین موجود است. این قوانین، با ساختار و چارچوب کاری که بدون توجه به سایر نهادها برای خود تعریف میکنند، ضمن ایجاد ناهماهنگی در سیستم مدیریت شهری، مشکلات مختلفی را ایجاد میکند که با تشدید مسایل موجود در شهر، در نهایت باعث نارضایتی عمومی میشوند. در چنین شرایطی، تقریباً کمتری کسی از جامعه مدیران و صاحب نظران شهری باید بر مفید و مطلوب بودن تحقق حکمروایی شهری تردید نماید. از سویی دیگر، حرکت به سمت هوشمندسازی شهری به یک موضوع روز تبدیل شده که به شکل های گوناگون طرح میشود. اما مساله اصلی آن است که آیا میتوان از دریچه هوشمندسازی شهری، راهی به بروز و ظهور حکمروایی مطلوب و شایسته شهری در تهران بعنوان تلگوی شهرنشینی ایران یافت مطالعات اسنادی و میدانی (پرسشنامه) با تحلیل های نرم افزادی (SPSS) حاکی از آن است که توسعه فعالیت ها در فضای مجازی می تواند به تحقق مولفه ها و ابعاد حکمروایی بهینه شهری بیانجامد.

کلمات کلیدی:

شهر هوشمند، حکمروایی بهینه، تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/774178>

